

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. Hétfőn, Kedden, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve. Egész évre 10 frt. Félévre 6 frt. Negyedévre 2 frt 50 kr. Egy hónapra 1 frt.

Hirdetési díj:

öt hasabos petitior 5 krajczár. Nagyból terjedelmű s többnapos megjelenés hirdetéseknek leengedés történik. Bélyegdíj minden hírlaps után 30 kr. Nyitási költségek minden sora 20 kr. Ezek a szerkesztő által vétetnek fel.

Debreczen, okt. 19.

(=) „Hol kerék, hol talp.“ mondja egy igen találó magyar példa azó, s ha jól emlékszünk, e példaszót a mostani keleti háboru alkalmából mi már idéztük vagy egyszer.

Idézzük azt megint, azon vereség alkalmából, melyet a török hadsereg Ázsiában néhány nap előtt szenvedett. Valamint nem tartottuk helyesnek azok felfogását, kik a plevna győzelmek alkalmából az oroszok ügyét menthetetlenül elveszítettnek tekintették, ugy határozatlan roszalkant kell azok nézetét, kik Mukhtar basa vereségét kicsinyhitűleg az ázsiai török hadsereg teljes tönkretételének tekintik.

A szerencse minden alakjában változó szokott lenni, — s ezen változandóságot a világtörténelem tanúsága szerint a hadi szerencsénél épen ugy tapasztalhatjuk, mint az élet bármely más egyéb körülményeiben; — és ha ma a török fegyverektől pillanatra elfordult is az, bizunk a török hadsereg szívósságában, hősiességében és honszerelmében, hogy sikerüljön a kapott csorbát mielőbb kiközösítenie.

Az, hogy Mukhtar basa vereséget szenvedett, ma már megczafolhatatlan tény. De azon hírek, melyek szerint az ázsiai török hadsereg teljesen tönkretett volna, nélkülöznek minden alapot s ha nem adhatunk is hitelt Mukhtar azon jelentésének, mely a törökök veszteségét csak 900 emberre teszi, de ép oly valótlannak, sőt a nagytűz netovábbjának kell kijelentünk az orosz részről világgá bocsátott győzelmi híreket, melyek bizonynyal leginkább arra vannak számitva, hogy az európai harczteréren szenvedett roppant vereségek által felizgatott és elkeserített orosz közvéleményt, — némi tekintetben lecsillapítsák s reményt költsenek az orosz nép szívében.

Igen sajnátságosnak tünhetik fel mindenk. előtt az óriási különbség, a mely a török veszteségek tekintetében az orosz és a török tudósításokban mutatkozik. Az oroszok nem kevesebb mint 16,000 török katonára harczképtelenné tételéről beszélnek, melyely szemben a török hadi bulletinben csak 900 ember áll. — Semmi kétség benne, hogy ezen szélsőségek egyike sem érdemel hitelt, s valahol a közép uton alól kellend keresni az igazságot.

Az, hogy végzetessé válik-e az oroszok győzelme az ázsiai-török hadsereg, most első sorban attól függ, ha vajlon Kars és Erzerum elvannak-e látva kellőleg élelmi és hadi szerekkel, mert ettől függ, hogy képesek lesznek-e ezen erősségek kellő ellentállást kifejtetni az orosz részről rövid nap alatt megkezdendő ostrommal szemben.

Európa népei pedig, szemben ezen török vereséggel, a szerint a mint nálók az orosz vagy török sympathiák a tulajdonok, — ujonganak, vagy a legnagyobb lehangoltságban vannak. Pedig tulajdonképen még akkor sem volna sem egyikre, sem másira semmi ok, — ha Mukhtar basa veresége valóban oly nagy mérvű lenne, mint az orosz részről híreszteltetett.

Határozottan állítjuk ugyanis azt, mit már több ízben állítottunk, hogy a keleti háboru sorsa nem Ázsia harczteréin, hanem Európában a Balkán és Duna között fog eldőntetni, s annál kevésbé

lehet döntőnek tartani egy oly győzelmét Ázsiában, mely orosz részről is roppant véráldozatokat követelt.

Ezért ez okból elhírtelenkedtetnek találjuk a német császár üdvözlő táviratát is, melyet e győzelem alkalmából az orosz czárhoz intézett, s egyáltalán nem látjuk annak az idejét sem bekövetkezettnek, hogy a semleges hatalmak bármelyike is, épen ez alkalomból békékövetésekkel fellépjen.

Ha a két hadviselő fél eddig önönerejéből küldött egymás ellen, akkor csak hadd vivják ki egymás közt a viszályt, s Európának bizonyosan sokkal könnyebb feladata leend egy teljesen befejezett hadjárat után köntendő béke megkötésénél, mintha ma e befejezés előtte kellene egy ugy sem tartós békét közvetíteni.

All még Plevna, épségben van még a török főhadserő, s majd ha ez megmértőzött, győzött vagy vesztett, akkor is elég ideje Európa diplomatiájának arra, — hogy minden lében fakanál legyen.

A vám és kereskedelmi szövetségről szóló javaslat tárgyalásával foglalkozó osztrák albizottság azt határozta, hogy nem tesz javaslatot a kiegyezési bizottságuk, meg a parlament elé nem terjesztik a vámtarifát. Továbbá a javaslatba egy határozatot véteket föl, mely szerint a két kormány arra kötelezi magát, hogy minden erejéből előmozdítandja egy Sziszeken át Novinal a bosnyák utaslat leendő összeköttetés létesítését.

A perszakkal jó viszonyban van jelenleg a porta, sőt a persza sakk e viszonyt — a szultánhoz intézett sajátkezi levele szerint meg barátságosbá kívánja alakítani. Görögországgal is kiegyezési bizottságok a differenciák és így minden szem a bolgár csatár felé fordul, hol azonban még eddigelé csak recognoscirásokkal foglalkoznak, Krasznától nyugatra azonban már nagyobb orosz csapatokat is vettek észre. Chekret pasa pedig, hogy legyen mielő nyevcedni, ismét 25,000 drb. orosz birkát — kérikj félre nem érteni — és 500 drb. ökröt fogott el.

A kir. tábla elfogulatlanul fog itélni; bíráinak egy része csak rendőri kihágásokat lát az egészben, praktikusabb jogászok azt sem s tényálladék hiánya miatt a kereset megszüntetése mellett vannak. Bizton lehet számitani az úgy kedvező eldöntésére.

Rövid hírek. A pénzügyminiszter a jövő évi költségvetést nem fogja a héten a képviselőháznak előterjeszteni, hanem később majd ha kinyomtatás alá kerül. — A magyar rente aláírasi eredményéről különböző hírek vannak; a legkedvezőbb szám 74 millió forint, de enlegetlenek 47 millió is. — Az osztrák magyar monarchia árukvittele a mult 1876-ik évben 25 millió mázsával vagy 69 százalékkal növekedett.

Országgyűlés. A képviselőház ülése, oct. 18.

A képviselőház az ülésen megkezdte a czukoradójavaslat általános tárgyalását. Orfódy Pál előadó utalván arra, hogy a czukoradó évről-évre csökken s a törvényjavaslat e helyzetben segíteni akarván, — ajánlja annak elfogadását.

Lu k á c s Béla már formai indokokból is kifogásolja, de meg azért is, mert az dönt a vámtarifai közösség felett, mielőtt a vámtarifát, a quotát és restitutió módusát ismernek. Nem fogadja el a javaslatot. Simon y i Ernő kijelenti, hogy előtte szóló annyira meggyőző adatokat emlelt, hogy a háznak bizonyára egy tagja sem lesz, ki ezek után a javaslatra szavazzon. A képviselőház ülésének további folyamán szóltak: H e g e d ű s Sándor, B e r c h t h o l d László, g r. R a g á l y i Nándor. E két utóbbi a javaslat ellen. Végül S z e l l i Kálmán védelmezte a javaslatot. Szóla r s e g M u d r o n y Soma van felírva.

A háboru. Moukhtar Achmed Ghazi pasának a kis-ázsiai török fővezérének jelentése az avliaterepi

nagy csatáról — megérkezett. E szerint Loris Melikoff tábornagy seregének zömével, mely magában is fölmulta Moukhtar összes hadseregének számbeli erejét — és nagy tüzerparkkal szemben támadta meg a török derék hadat, mig Lazareff tábornok 27 zászlóaljja és 40 ágyuval hátban kerülte meg annak az Aladja-Dagbra támaszkodott jobb szárnyát. — Moukhtar tehát kétszeresen túlnyomó erő ellen kényyszerül harczolni, és hány talán nem is olyan nagyon bekerített híres hadvezérette már le a fegyvert ily körülmények között. Az újabb hadtörténelem is elég esetet tud rá De a Ghazi, bár centruma is áttörtett az Avliar fejeit Heiman tábornok által, hős védelmet fejtett ki, és elérte Kars várát, hol a visszatárolásra megkínáltató eszközöket mindenestre módjában lesz megfelelőleg előkészíteni. Moukhtar balesete egyik okai azt is említi, hogy magas törzskari tisztnek hiányában volt — minthogy ezek nagy számmal részint már az eddigi harczokban estek el, részint megvannak sebesülve. A jelentés — bár erre sokan csóválják fejüket, török részről csak 900 fonyi veszteséget emlit, de ki-mondja azután azt is, mit az eddigi muszka hynnusok elhalgattak, hogy ez ütközetben egy egész orosz lovaszerződés 3 zászlóalj gyalogság teljesen megsemmisült.

Tagadhatlan, hogy az oroszok elérték e győzelmök által, melyről Mihály nbg. különös sürgönyt küldött királyunknak és a melyhez nekünk Vilmos császár szerencsét is kíván, — azt a bizonyos valamit, a mit „status quo ante bellum“-nak neveznek. De ez egyelőre minden. Annak a chauvinismusknak, mely most is már Szkutariában képzeli hallani, a kancsuka sühogatókó srén hangjait még a törökök, ha kellő őberséggel öröknek és még egyszer megemberelik magukat — nagyon is a kör-mére kóppinthatnak.

A perszakkal jó viszonyban van jelenleg a porta, sőt a persza sakk e viszonyt — a szultánhoz intézett sajátkezi levele szerint meg barátságosbá kívánja alakítani. Görögországgal is kiegyezési bizottságok a differenciák és így minden szem a bolgár csatár felé fordul, hol azonban még eddigelé csak recognoscirásokkal foglalkoznak, Krasznától nyugatra azonban már nagyobb orosz csapatokat is vettek észre. Chekret pasa pedig, hogy legyen mielő nyevcedni, ismét 25,000 drb. orosz birkát — kérikj félre nem érteni — és 500 drb. ökröt fogott el.

A kir. tábla elfogulatlanul fog itélni; bíráinak egy része csak rendőri kihágásokat lát az egészben, praktikusabb jogászok azt sem s tényálladék hiánya miatt a kereset megszüntetése mellett vannak. Bizton lehet számitani az úgy kedvező eldöntésére.

Rövid hírek. A pénzügyminiszter a jövő évi költségvetést nem fogja a héten a képviselőháznak előterjeszteni, hanem később majd ha kinyomtatás alá kerül. — A magyar rente aláírasi eredményéről különböző hírek vannak; a legkedvezőbb szám 74 millió forint, de enlegetlenek 47 millió is. — Az osztrák magyar monarchia árukvittele a mult 1876-ik évben 25 millió mázsával vagy 69 százalékkal növekedett.

Országgyűlés. A képviselőház ülése, oct. 18.

A képviselőház az ülésen megkezdte a czukoradójavaslat általános tárgyalását. Orfódy Pál előadó utalván arra, hogy a czukoradó évről-évre csökken s a törvényjavaslat e helyzetben segíteni akarván, — ajánlja annak elfogadását.

Lu k á c s Béla már formai indokokból is kifogásolja, de meg azért is, mert az dönt a vámtarifai közösség felett, mielőtt a vámtarifát, a quotát és restitutió módusát ismernek. Nem fogadja el a javaslatot. Simon y i Ernő kijelenti, hogy előtte szóló annyira meggyőző adatokat emlelt, hogy a háznak bizonyára egy tagja sem lesz, ki ezek után a javaslatra szavazzon. A képviselőház ülésének további folyamán szóltak: H e g e d ű s Sándor, B e r c h t h o l d László, g r. R a g á l y i Nándor. E két utóbbi a javaslat ellen. Végül S z e l l i Kálmán védelmezte a javaslatot. Szóla r s e g M u d r o n y Soma van felírva.

A háboru. Moukhtar Achmed Ghazi pasának a kis-ázsiai török fővezérének jelentése az avliaterepi

nagy csatáról — megérkezett. E szerint Loris Melikoff tábornagy seregének zömével, mely magában is fölmulta Moukhtar összes hadseregének számbeli erejét — és nagy tüzerparkkal szemben támadta meg a török derék hadat, mig Lazareff tábornok 27 zászlóaljja és 40 ágyuval hátban kerülte meg annak az Aladja-Dagbra támaszkodott jobb szárnyát. — Moukhtar tehát kétszeresen túlnyomó erő ellen kényyszerül harczolni, és hány talán nem is olyan nagyon bekerített híres hadvezérette már le a fegyvert ily körülmények között. Az újabb hadtörténelem is elég esetet tud rá De a Ghazi, bár centruma is áttörtett az Avliar fejeit Heiman tábornok által, hős védelmet fejtett ki, és elérte Kars várát, hol a visszatárolásra megkínáltató eszközöket mindenestre módjában lesz megfelelőleg előkészíteni. Moukhtar balesete egyik okai azt is említi, hogy magas törzskari tisztnek hiányában volt — minthogy ezek nagy számmal részint már az eddigi harczokban estek el, részint megvannak sebesülve. A jelentés — bár erre sokan csóválják fejüket, török részről csak 900 fonyi veszteséget emlit, de ki-mondja azután azt is, mit az eddigi muszka hynnusok elhalgattak, hogy ez ütközetben egy egész orosz lovaszerződés 3 zászlóalj gyalogság teljesen megsemmisült.

Tagadhatlan, hogy az oroszok elérték e győzelmök által, melyről Mihály nbg. különös sürgönyt küldött királyunknak és a melyhez nekünk Vilmos császár szerencsét is kíván, — azt a bizonyos valamit, a mit „status quo ante bellum“-nak neveznek. De ez egyelőre minden. Annak a chauvinismusknak, mely most is már Szkutariában képzeli hallani, a kancsuka sühogatókó srén hangjait még a törökök, ha kellő őberséggel öröknek és még egyszer megemberelik magukat — nagyon is a kör-mére kóppinthatnak.

A perszakkal jó viszonyban van jelenleg a porta, sőt a persza sakk e viszonyt — a szultánhoz intézett sajátkezi levele szerint meg barátságosbá kívánja alakítani. Görögországgal is kiegyezési bizottságok a differenciák és így minden szem a bolgár csatár felé fordul, hol azonban még eddigelé csak recognoscirásokkal foglalkoznak, Krasznától nyugatra azonban már nagyobb orosz csapatokat is vettek észre. Chekret pasa pedig, hogy legyen mielő nyevcedni, ismét 25,000 drb. orosz birkát — kérikj félre nem érteni — és 500 drb. ökröt fogott el.

A kir. tábla elfogulatlanul fog itélni; bíráinak egy része csak rendőri kihágásokat lát az egészben, praktikusabb jogászok azt sem s tényálladék hiánya miatt a kereset megszüntetése mellett vannak. Bizton lehet számitani az úgy kedvező eldöntésére.

Rövid hírek. A pénzügyminiszter a jövő évi költségvetést nem fogja a héten a képviselőháznak előterjeszteni, hanem később majd ha kinyomtatás alá kerül. — A magyar rente aláírasi eredményéről különböző hírek vannak; a legkedvezőbb szám 74 millió forint, de enlegetlenek 47 millió is. — Az osztrák magyar monarchia árukvittele a mult 1876-ik évben 25 millió mázsával vagy 69 százalékkal növekedett.

Országgyűlés. A képviselőház ülése, oct. 18.

A képviselőház az ülésen megkezdte a czukoradójavaslat általános tárgyalását. Orfódy Pál előadó utalván arra, hogy a czukoradó évről-évre csökken s a törvényjavaslat e helyzetben segíteni akarván, — ajánlja annak elfogadását.

ország nem félhet sem az ultramontanizmustól sem a communismustól.

Örömetestly Székelyhidon.

(Október 14. 1877).

A lelkesülés időszakát éljük. Föl-föl buzdulunk egy-egy török győzelem híreire. Lelkünk örül belé, ha tüntethetünk örömeire.

Nem olyan régen is újabb diadalhír érkezett a török földről. Szívünk nagyot dobbant tőle... most is dobog az örömtől.

Hála isten! — zengé száz ajk — meg van áldva a török kard! Győzelemből győzelembé, diadalból diadalba, véres, fényes viadalba vezeti Törökország dicsőségére. — Törökország muszka vére szomjuhozó hadait.

Hála isten! — így kált fel minden igaz magyar ember. Van-e köztünk egy is csupán, a ki magyar s ne örülné az oroszok vesztén, hulltán, a törököt győzni látván?

Hála isten! — ezt kiáltja az érmellék értelmiségének zöme, 140 igazi, jó magyar hazafi az az estélyen, mely néhány lelkes polgár kezdeményezésére a mult vasárnap módot, alkalmat nyújtott nekünk arra, hogy a vitéz török nemzet iránti rokonszenvünknek mi is eklátás kifejezést adhassunk.

Nem tudom én azt a hangulatot ugy lefesteni, a hogy szerentem. Annak a lázas, meleg lelkesültségnek, annak a szívünk véreből, — lelünk mélyéből fölszálló, az igazi testvéri szeretet forrásából fölfakadó rokonszenvnek — nem lehet annak hü képet adni!

Amit egy magyar társaság... az egész haza — mintha mindannyian egy fövel gondolkoznánk, mindannyian egy szívvel éreznék! a török fegyverek dicsőség győzelméi felett érez: — azt az érzést költői toll tudná csak lerajzolni.

De miért is törném magamat utána?! Minek azt festeni, a mit minden magyar ember ismer. — ami be van olta széles e hazában milliók szívébe.

Igy lelkesülünk, így éreznük, így gondolkodunk mi érmellékek is. Tettük ezt különösebben vasárnap este méltólag adván kifejezést a testvéri szeretetnek, barátságunk.

Mikor a székelyhídi szakasz kedvelt szolgabírája Dr a v e c z k y Béla megnyitva az örömetestlyt, a vitéz török nemzetért fölemelte poharát: — szívünk mélyéből hangzott föl a „csok jase!“ s hangzott az „éjen“ szünet nélkül reggelig.

Emelte az ünnepély beszédet azon öröm is, hogy szeretett országgyűlési képviselőnk N a g y G y ö r g y is megjelent körünkben. Velünk lelkesült ő is — gyújtó szavai- val, ismeretes ékesszólásával fokozta lelkesültségünket.

Hallgattuk, mindannyiszor örömmel, amikor csak szót. Jól esett nagyon, hogy az az ember akit a választókerület bizalmával megajándékozva képviselőjéül küldött az ország-házába, egyformán érez, egyformán gondolkodik velünk — tehát méltó képviselője a választókerületnek.

Különösebben jól esett, midőn a keleti kerdést fejtgetve meggyőzött arról, hogy az ország kormányja a nemzet közérületével el- lenben nem áll.

Megnyugtató beszédét tetszéssel fogadták még azok is, akik a képviselő uralm nincsenek — egy politikai nézetben, — mely körülmény újabb bizonyítéka azon becülés és tisztelnek, melyben képviselőnk még az ellenpártiak által is részesítették.

Valaki reafordította a társaság figyelmét azon török szerencsétlenekre is, akiket az öldöklő harc benákká, árakká, özvegyekké, hajléktalan földönfutókká tett.

A lelkes szöveget megérté mindenki s néhány percz alatt 110 frt. egy darab arany és egy ezüsttallér lett összeadva.

Sikerült pohárköszöntéseket özőnével hal-lottunk.

wald a legbecsületesebb és legderékabb embe- rek egyike az egész vidéken. A csillagsárdát atyjától örökölte és a dorobéző fuvarosok e lebutyából egyikezete, jó és tisztességes kiszolgálás által a környék legjobb csárdájává alakította át. Ma már egyetlen utas sem hajt el mellette a nélkül, hogy Grawald apó pompás sörét meg ne köstölne. Értelmes gazdának is el van ösmerve. Közélről, távolról jönek hozzá tanács kéri. Valahol csak egy becsületese ember bájba esik — Grawald apóhoz fordul, ki bizonyára lendit rajta. Grawald szorgalma után lassankint meg is vagyonosodott, nem számos telke van és a pusztja földjéből is jócskán összevásárolt; virágzásban levő csaparlóssági üzlete most már csak mellék keresé- ket képezi. És ezen ember ellen tápláljunk gyantul! Ilyesmi csak idegentől telhetik ki.

„Persze, persze, én pedig szintén idegen ember vagyok!“ mondá Steinert ur engesz- telőleg. „Csak hogy azt sem bírom ám belátni, miért kelljen a gyant ezuttai is Heiwald urra vagy épen a tanácsnokra hártítani.“

Fényes László a harczoló török kőz- katonákért, majd később az egyetértésért üritett lelkes szavak között poharát.

B i r ó Emil a török félhold ragyogásá- ért, — dr. W a c h s m a n n Lipót a győzel- mes basákért mondottak sikerült áldomákat. Kiténtek a K i s s Albert bagaméri lel- kész ékesszólamu toasztsjai s a B a r n a M i- hály szintén bagaméri lakos, földművelő egy- szerű, de a magyar közép értelmességét hiven visszatükröző egy pár ügyes pohárkö- szöntése.

Megemlítve még, hogy dr. H o r v á t h József az érmelléki nőként mondott zajos él- jenzéssel kísért udvarias áldomást: tudósításo- mat befedejend azzal, hogy a derék kezde- ményezőknek, kik e fényes és emlékezetes estély összehívásában és rendezésében oly sikerrel fáradoztak nyiltan köszönetet mondok.

M.

A közönség köréből.*) Tekintetes szerkesztő ur! Becses lapjának 202. számában Matkó Ferencz által beküldött cikkre, minthogy ne- vezett azon cikkben engemet, mint végrehaj- tott, törvénytelen eljárással vádol, ön igazolá- sokkal a nagy közönség, de nem Matkó Fe- rencz előtt a tény állását következőkben van szerencsém előadni.

Általánosán ösmert Matkó Ferencz a mult évben 43 frt 60 krral lévén hátrányban 875 és 876. évi adójából, minthogy azt többszöri felszólítás, sőt a megzolgálatására is beneműzette a törvény értelmében s annak szigoru szem előtt tartásával elhordattam tőle 1 sífont, 1 kaszlit, 1 beazt fűkő, rozszasztalt, 1 piros szöveti divánt és 4 párnát; — az elhordás meg- történte után Matkó Ferencz az ügyosztály főnökénél megjelenvén, azt kérte, hogy asztala főkjából irományait kivéhesse s haza vihesse, mi neki megengedtetvén, az asztalírókat tanuk jelenlétében a nála levő kulcsal felnyitotta a mi benne volt záskrá rakta s elvitte, a fiókot ismét bezárta — s kulcsát magához vette, s csak azután 8 nap mulva állott elő, hogy az asztalírókban még 26 frt 36 kr is volt; tessék megítélni, hogy valószínű-e ez, vagy nem? s ha igen, ki a felelős azért a zárt fiók tartal- máért, melynek kulcsa ő nála volt?

A párnákra vonatkozólag pedig így áll a dolog, hogy miután az ő állítólagos új párnái az árverésen 4 frt 30 kr is meg nem értek, nekie a többi butorokkal együtt vissza- adattak, mint ezt bizonyítja azon taljgás, a ki neki haza szállította.

Hogy ezen ügyben vizsgálat rendeltetett el az tény, de ezen vizsgálat nem ellene ha- nem Matkó Ferencz ellen derítette ki azt hogy csalárd módra mint akarta visszakapott butorainak árát rajtam vagy a városi hatósá- gon megvenni.

Különben ez szerintem csekélyebb való- lan állítás és követelési közzé tartozik Matkó Ferencznek, mert az olyan embertől ki a biztosító társulaton azon megégett butorai árát követeli a mely megégett butorokat — melyek állítása szerint tavaj étek volna meg — még e f. hóban adó tartozásában hordattam el ismét — és a mely butorokat a vizsgálati bizottság mindegy szálig megismert és meg- talált — az ilyen ember mindenre képes, mint- hogy az ilyen embernek a lelki ösmeret vagy nincs meg vagy nagyon tá.

Debreczen, 1877. oct. 20. Ujfaluassy Lajos végrehajtó.

Napi hírek.

Meghívás. A debreczeni önk. tüzoltó egylet f. évi oct. hó 21-én d. e. 10 órakor a városbáz nagytanácsstermben tartandó köz- gyűlésére. Tárgyak: 1. Elnöki jelentés. 2. A régi számadásokra névvel határozat hozatal. 3. Új alapszabályok előterjesztése. 4. Tiszvisel- lők választása. Komlóssy Lajos elnök.

Arany cserkoszoru. Volt alkalmunk látni a török nemzetnek küldendő aranycer- koszoru azon rajzait melyeket Lőrincsik László helybeli aranyműves készítet s melye- ket f. hó 14-én az ennek költsége beszerzé- sére alakult gyűjtő bizottmány elnökének is bemutatott. A rajzok mindegyike természetes nagyságban ábrázolja a küldendő koszort, s

*) Az e rovatban közlöttekért mindenfelé tekin- tetben a szerzőt illeti a felelősség. Szék.

„Hát ki teszi azt? Nem mondtam én semmit. Nincs nekem rájuk gyantum; nekem csak az tetszik különösnek, hogy Heiwald ur, ki tudhatta, hogy Scharnau ur öt 11 órakor meg fogja látogatni, háromnegyed 11 órakor az erdőre ment. Fegyvere vállán lögött, — sőt mondják, hogy vadászkesztét is elvitte magá- val. Grombergbe csak 3 órakor tért vissza. Az is különös dolog, hogy a tanácsnok ur, miután Scharnau urnak pénztét visszaszolgáltatta, nyer- gettetett és kilavogott. Látták, hogy a Grom- berg felé vivó uton az erdőbe ment, Grom- bergbe azonban nem jött és csak 4 órakor tért vissza Beutlingenbe. Mindez összevéve nagyon, nagyon különös, de azért én nem gyanakosom, a világról sem. Epen nincs kedvem a forró kásával megsütni szájamat!“

(Folyt. köv.)

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A csillag-csárda.

Bűnügyi beszély.

— Írta: Streckfuss Adolf. —

I.

(6-ik folytatás.)

„Épen ma mult két hete, hogy Scharnau ur ismét Grombergben volt. Beszélt a vén Fildop, hogy akkor az urak között heves vita folyt le; Scharnau ur a kis társalgóból, hol Heiwald ural hosszas értekezést vala — neki pirult arczsal lépett ki; a küszöbön még egyszer megfordulva visszaküldte: „Holnap mindenkorra elhagyom Beutlingen. — Utam Grombergben vezet keresztül. Pontban tizen- egykor önnél leszek, megtudandó az utolsó szót!“ „E kinos látogatástól megkiméltetné

ben. 1877.

lasáról és az orosz fölbontásáról forga- alótlanoknak bizo-

műve itt először.

színház.

október 19-én

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

szünet.

